

"With Objectivity, Not Indifference"

CONFLICTS & NEGOTIATIONS

**Published by the International Center on
Conflict and Negotiation**

**Special Issue
in Five Languages**

ICCN

April, 1999

ICCN is located at the following address:

5 Machabeli Str., 1st Floor, Tbilisi 380079, Georgia.

Mailing Address: P.O.Box 38, Tbilisi 380079, Georgia

Phone: (995)-32-999987

Fax/Tel.: (995)-32-939178

E-mail: iccn@access.sanet.ge

confpro@access.sanet.ge

For Internet Users: We are on the World Wide Web!

Explore Our Web Site at: <http://members.tripod.com/~iccn>

<http://www.chat.ru/~iccn>

Where You Can Find

- **Latest Issus of Our Bulletin Conflicts & Negotiations**
- **Calendar of Events with ICCN Participation**
- **Map of the Conflict Zones in the Caucasus Region**
- **The list of ICCN publications**
- **The Culturogram'99 Georgia**

Editorial Staff:

George Khutsishvili /Editor-in-chief/

Manana Darjania /Observer/

Archil Khidesheli /Computer Works/

STATEMENT

Of the International Center on Conflict and Negotiation

April 12, 1999, Tbilisi, Georgia

Today is the twentieth day of the NATO air bombings of the capital Belgrade and other cities of Yugoslavia. The decision about the air strikes was made by the NATO member countries as a result of unsuccessful attempts to prevent mass violations of basic human rights and extermination of the ethnic Albanian population in the Kosovo/a province of Yugoslavia. The international community failed in its attempts to persuade the Yugoslav leaders to take a constructive position towards the proposed peaceful initiatives.

It became obvious, however, that the bombings did worsen and complicated the crisis, instead of pushing towards a constructive solution. Geo-politically a Central-European country of tradition, Yugoslavia was even under the communist rule characterized with a pronounced Western orientation. Now Belgrade seeks a closest military and political union possible with Russia and Belarus (!) at the expense of further alienation from the rest of Europe. Yugoslavia may finally be lost for Europe, turning into a hostile and alien power at the strategic Mediterranean gate. It is worthwhile to visualise the reasons of such destructive developments in the world policy.

The Yugoslavia developments showed once again with clarity that there is no military solution to an ethnic conflict. Today's Yugoslavia is but another manifestation of the regularities of ethnic conflict which have already shown in the post-Soviet space. Any military involvement to the end of forceful solution fosters radicalisation of public consciousness, consolidation of the nation around an uncompromising leader which suddenly rises to the ranks of national hero and becomes unreachable for criticism, it further hardens positions, pushes towards reconsidering values and orientations. The great majority of people suffering from the bombings are not those responsible for atrocities in Kosovo/a, yet it looks they have to pay for it. Logically enough, their antagonism grows not against the Milo-sevic regime that has provoked an impasse, but against all those nations identified with the NATO decision about the air strikes.

Under given circumstances, introduction of the NATO ground forces into Yugoslavia would lead to even more unpredictable and destructive outcomes, make the whole situation uncontrollable, and fade away the prospect of a final solution. There should exist alternatives though. It is not yet late to take steps towards avoiding the global destructive effects of the unleashing process. To facilitate them, **THE BOMBINGS SHOULD BE IMMEDIATELY AND WITHOUT ANY PRE-CONDITION STOPPED.** Right thereupon, an intensive political dialogue should start, keeping in mind that negotiating with Serbs will now be immeasurably more difficult, than it was before the bombings started. But, if they are not stopped now, a negotiated solution may never happen.

APPEL

Des Internationalen Zentrums für die Untersuchung der Konflikte und Verhandlungen

Tiflis 12. April 1999

Heute ist der 20. Tag der Bombardierung der Hauptstadt und anderer Städte Ügoslawiens seitens Luftwaffe der NATO. Die Entscheidung, "über den beschränkten Angriff auf die militärische Ziele Ügoslawiens aus der Luft" wurde aufgrund der weitgehenden Verletzung der Menschenrechte, Bedrohung der Sicherheit und Existenz des albanischen Volkes in Kosovo, auch wegen der Ablehnung der ügoslawischen Führung diese Vorgehen zusammen mit internationaler Gemeinschaft zu stoppen, getroffen. Es ist schon klar geworden, dass diese Bombardements keineswegs zur Lösung der Krise, sondern zu ihrer Vertiefung gebracht haben. Ügoslawien, geopolitisch und traditionell ein Land des Mitteleuropas, hatte schon in der Zeit des kommunistischen Regimes deutlich erkennbare westliche Orientierung. Zur Zeit aber ist es dazu gezwungen ein militär - politisches Bündnis zusammen mit Russland und Weissrussland zu schliessen, bzw. für Europa verloren zu gehen und eine fremde und destruktive Rolle zu spielen.

Es ist notwendig, sich die Gründe derartigen Entwicklung vorzustellen. Ereignisse in Ügoslawien haben noch ein mal bestätigt, dass die Beilegung der ethnischen Konflikte mit Gewalt gar nicht zu schaffen ist.

Die Regelmässigkeit der Entwicklung der Ethnokontflikte, die sich im postsowjetischen Raum haben mehrmals schauen lassen, haben sich wieder in Ügoslawien wiederholt. Die Einmischung mit Waffen führt unvermeidlich zur Radikalisierung des Selbstbewusstseins der Öffentlichkeit innen des Landes, zur Verhärtung der Standpunkte und zur Konsolidation des Volkes um den unversöhnlichen Führer herum, der nun als ein nationaler Held angesehen wird und beinahe ausser Kritik geraten ist. Die Werte und Orientierung werden neu gestellt. Die erhebliche Mehrheit der Menschen, die heute unter den Bombardements leiden, sind gar nicht die Leute, die für die Lage in Kosovo die Verantwortung zu tragen haben. Es ist auch logisch, dass in ihnen wachsendes Antagonismus nicht gegen Regime Miloschewitsch's, den eigentlichen Verursacher der ausgangslosen Lage, sondern gegen Staaten gerichtet ist, die an NATO-Luftangriffen teilnehmen.

In solchen Bedingungen wird die Entscheidung über den Einsatz der Bodentruppen der NATO zu noch destruktiveren Folgen führen, lässt die Situation ausser Kontrolle und entfernt die Möglichkeit, und dieses Problem endgültig zu lösen. Dies muss auf gar keinen Fall passieren. Es ist noch nicht spät, die globalen destruktiven Folgen dieses schon angefangenen Prozesses zu vermeiden. **DIE BOMBARDEMENTS SOLLEN SOFORT UND OHNE JEGLICHE VORBEDINGUNGEN EINGESTELT WERDEN.**

Anschliessend soll ein politischer Dialog geführt werden. Dabei noch ist zu erwarten, dass die gemeinsame Sprache mit Serben schwieriger zu finden wird, als es vor den Luftangriffen möglich wäre. Im Falle aber der Weiterführung des Bombardements wäre es nie mehr möglich.

APPEL

Du Centre International des recherches des conflits et des pourparlers Tbilissi, le 12 avril 1999

Aujourd'hui est le vingtieme jour que l'aviation de l'OTAN accomplit le bombardement de la capitale de l'Yougoslavie, Belgrad et d'autres villes. La decision du "coup aerien limite sur les objectifs yougoslaves" etait adoptee a l'occasion de la violation de masse des droits humains, du menacement de la securite et de la vie de la population albanaise de l'Yougoslavie dans la province Kosovo. Aussi le gouvernement de l'Yougoslavie n'a pas voulu adopter des mesures actives pour mettre fin a ces phenomenes en collaboration avec la societe internationale. D'autre part il est deja evident que les bombardements de l'aviation de l'OTAN non seulement n'ont pas approche l'issue de la crise, mais ils l'ont approfondie. L'Yougoslavie est traditionnellement et geopolitiquement un pays central de l'Europe, ayant visiblement meme sous le regime communiste l'orientation occidentale. Aujourd'hui elle est obligee de chercher a obtenir l'alliance militaire et politique avec la Russie et la Bielorussie. Elle sera bientot perdue pour l'Europe se transformant en une force destructive et etrangere sur le continent. Il est necessaire de comprendre clairement le developpement pareil des evenements.

Les evenements en Yougoslavie ont montre encore une fois avec evidence qu'il est impossible de resoudre les conflits ethniques par la voie forcee. Les regularites des conflits ethniques dans la situation post-sovietique se sont manifestees encore une fois en Yougoslavie. L'intervention militaire amene inevitablement au radicalisme de la conscience sociale en pays, a la cruaute des positions, a la consolidation de la nation autour du leader intransigeant que l'on interprete comme un heros national et que l'on ne peut pas critiquer, on revise les valeurs et les orientations. Une grande majorite des gens souffrant des bombardements n'est pas celle qui doit rendre compte pour la situation a Kosovo, mais aujourd'hui ces gens-la paient en premier lieu. Il est tres naturel que l'antagonisme en eux est dirige non contre le regime de Milosevic qui a provoque la situation d'impasse, mais contre les nations et les pays qui ont pris un parti du coup militaire.

La decision de l'OTAN d'introduire les troupes terrestres en pareilles circonstances menera aux consequences encore plus destructives, la situation sera sans controle et éloignera le plus le monde de la decision du probleme. On ne peut pas l'admettre. Il n'est pas encore tard d'eviter les consequences destructives globales du processus terrible. **LES BOMBARDEMENTS DOIVENT ETRE CESSES IMMEDIATEMENTS SANS TOUTES CONDITIONS PREALABLES.**

Le dialogue politique intensif doit commencer immediatement. Il faut etre pret que le dialogue de l'Europe uni avec les serbes sera plus difficile qu'avant les bombardements, mais si l'on ne les cesse pas immediatement il ne sera jamais possible.

ОБРАЩЕНИЕ

**Международного центра по исследованию конфликтов и переговоров
Тбилиси, 12 апреля 1999 года**

Сегодня двадцатый день бомбардировок столицы Югославии Белграда и других городов страны со стороны авиации НАТО. Решение об “ограниченном воздушном ударе по югославским военным объектам” было принято в связи с массовыми нарушениями прав человека, угрозой безопасности и существованию албанского населения в югославской провинции Косово, а также нежеланием руководства Югославии принять действенные меры к пресечению этих явлений в сотрудничестве с международным сообществом. Вместе с тем уже очевидно, что бомбардировки натовской авиации не только не приблизили к выходу из кризиса, но привели к существенному его углублению. Югославия, геополитически и традиционно центрально-европейская страна, ещё при коммунистическом режиме имевшая ярко выраженную западную ориентацию, сегодня добивается военно-политического союза с Россией и Белоруссией, и вскоре может оказаться потерянной для Европы, превратившись в чуждую и деструктивную силу на континенте. Необходимо ясно представить причины подобного развития событий.

События в Югославии показали ещё раз со всей очевидностью, что этноконфликты невозможно разрешить насильственным путём. Закономерности развития этноконфликтов, неоднократно проявлявшиеся в пост-советской ситуации, ещё раз заявили о себе в Югославии. Вооружённое вмешательство неизбежно приводит к радикализации общественного сознания внутри страны, ужесточению позиций, консолидации нации вокруг непримиримого лидера, который воспринимается уже как национальный герой и практически становится недостижимым для критики, пересматриваются ценности и ориентации. Огромное большинство людей, страдающих от бомбёжек, совсем не те, кто должен нести ответ за зверства в Косово, но сегодня именно им приходится расплачиваться в первую очередь, и также закономерно, что развивающийся в них антагонизм направлен не на режим Милошевича, спровоцировавший тупиковую ситуацию, а на те нации и страны, которые отождествляются с решением о военном ударе.

В сложившихся условиях решение о вводе сухопутных войск НАТО в Югославию приведёт к еще более деструктивным последствиям, сделает ситуацию неконтролируемой, и еще больше отдалит мир от решения проблемы. Этого ни в коем случае нельзя допустить. Ещё не поздно избежать глобальных деструктивных последствий начавшегося страшного процесса. **БОМБАРДИРОВКИ ДОЛЖНЫ БЫТЬ НЕМЕДЛЕННО И БЕЗ ВСЯКИХ ПРЕДВАРИТЕЛЬНЫХ УСЛОВИЙ ПРЕКРАЩЕНЫ.** Сразу же после этого должен начаться интенсивный политический диалог. Вместе с тем, надо быть готовым к тому, что найти общий язык с сербами объединённой Европе будет неизмеримо труднее, чем было до бомбардировок; но если они не прекратятся немедленно, это может не оказаться возможным никогда.

მიმართვა

კონფლიქტებისა და მოლაპარაკებების საერთაშორისო კვლევითი ცენტრი 12 აპრილი, 1999 წელი

დღეს იუგოსლავიის დედაქალაქ ბელგრადის და ამავე ქვეყნის სხვა ქალაქების დაბომბვის დაწყებიდან მე-20 დღეა. გადაწყვეტილება იუგოსლავიის სამხედრო ობიექტებზე შეზღუდული საჰაერო დარტყმების განხორციელების თაობაზე მიღებულ იქნა იუგოსლავიის პროვინცია კოსოვოში ადამიანის უფლებების მასობრივი დარღვევების, აქ მცხოვრები ალბანელი მოსახლეობის სიცოცხლისათვის შექმნილი საფრთხის აღკვეთისათვის, ასევე იუგოსლავიის ხელმძღვანელობის მხრიდან საერთაშორისო საზოგადოებრიობისაგან ვითარების ლიკვიდაციის მიზნით ქმედით ღონისძიებათა გატარებაში შეთავაზებულ თანამშრომლობაზე უარის თქმის გამო.

ამავ დროს ნათელი გახდა, რომ ნატოს მხრიდან დაბომბვების განხორციელებამ კრიზისი არა თუ დასასრულს მიუახლოვა, არამედ კიდევ უფრო გააღრმავა. იუგოსლავია გეოპოლიტიკურად და ტრადიციულად ცენტრალურ-ევროპული ქვეყანაა, რომელსაც ჯერ კიდევ კომუნისტური რეჟიმის პირობებში მკვეთრად გამოკვეთილი დასავლური ორიენტაცია გააჩნდა. დღეს კი ის სამხედრო-პოლიტიკურ კავშირს ესწრაფვის რუსეთთან და ბელორუსიასთან. უახლოეს მომავალში, შესაძლოა ევროპამ ეს ქვეყანა დაკარგოს და იგი გადაიქცეს უცხო, დესტრუქციულ ძალად კონტინენტზე.

იუგოსლავიის მოვლენებმა კიდევ ერთხელ, მთელი სიცხადით აჩვენა რომ ეთნოკონფლიქტების ძალისმიერი გზით გადაჭრა შეუძლებელია. პოსტ-საბჭოურ სიტუაციაში არაერთგზის გამოვლენილმა ეთნოკონფლიქტების განვითარების კანონზომიერებებმა კიდევ ერთხელ თავი იჩინა იუგოსლავიაში. შიდა კონფლიქტში შეიარაღებული ჩარევა ქვეყანაში უცილობლად იწვევს საზოგადოებრივი ცნობიერების რადიკალიზაციას, პოზიციების გამკაცრებას, ერის კონსოლიდაციას შეურიგებელი ლიდერის გარშემო, რომელიც ნაციონალურ გმირად აღიქმება და პრაქტიკულად კრიტიკისათვის მიუწვდომელი ხდება, იწყება ფასეულობებისა და ორიენტაციის გადაფასება. დაბომბვების მსხვერპლი ადამიანები სულაც არ არიან ისინი, რომელთაც პასუხისმგებლობა ეკისრება კოსოვოში მიმდინარე საშინელებათა გამო. დღეს კი სწორედ ასე ხდება. ასევე, კანონზომიერია, რომ ანტაგონიზმი, რომელიც ღვივდება ამ ხალხში, მიმართულია არა მილოშევიჩის რეჟიმის წინააღმდეგ, რომლის წყალობითაც სიტუაცია ჩიხში მოექცა, არამედ იმ ერებისა და ქვეყნების საწინააღმდეგოდ, რომელთაც სამხედრო დარტყმების შესახებ გადაწყვეტილებებთან აიგივებენ.

შექმნილ ვითარებაში ნატოს მიერ იუგოსლავიაში სახმელეთო ჯარების შეყვანის შესახებ გადაწყვეტილება კიდევ უფრო დესტრუქციულ შედეგებს მოიტანს, სიტუაციას არაკონტროლირებადს გახდის და პრობლემის გადაწყვეტისაგან მსოფლიოს კიდევ უფრო დააშორებს. ამის დაშვება არავითარ შემთხვევაში არ შეიძლება. ჯერ კიდევ არ არის გვიან, რომ დაწყებული საშინელი პროცესის გლობალური დესტრუქციული შედეგები აცილებულ იქნეს. დაბომბვები სასწრაფოდ, ყოველგვარი წინასწარი პირობების წაყენების გარეშე, უნდა შეწყდეს. შემდგომ კი, დაუყოვნებლივ დაიწყოს ინტენსიური პოლიტიკური პროცესი. ამასთან ერთად, მზადყოფნაა საჭირო იმისთვისაც, რომ სერბებთან საერთო ენის გამონახვა გაერთიანებულ ევროპისათვის გაცილებით რთული იქნება, ვიდრე ეს დაბომბვების დაწყებამდე იყო. ამავე დროს, თუ კი დაბომბვები სასწრაფოდ არ შეწყდება, მოლაპარაკება შეიძლება საერთოდ არ შედგეს.

This Statement has been Transmitted to
Over 100 E-Mail/Internet Addresses

მიმართვა აგრეთვე გადაიცა
100-ზე მეტ ელექტრონული ფოსტისა
და ინტერნეტის მისამართზე